S01E10
Atestace abiturientů

*** Úterý 24. května 2011 ***

10.1 *V angyklos*

Trolejbusová zastávka V Podolí před plotem gymnázia Podolí II, ráno. Přijede trolejbus linky 20 směr Komunistická, zastaví na zastávce a otevře dveře.

hlášení (m. o.): Zastávka V Podolí. Příští zastávka – Nádraží Podolí.

Z trolejbusu vystoupí Ester Krejčí (v černé angyklos). Na zádech má batoh.

Zazní zvukový signál. Trolejbus zavře dveře a odjede.

Ester Krejčí se na chvilku zamyslí a pak se vydá směrem ke vstupní bráně.

10.2 *Rozvrh*

Školní chodba, zavřené dveře oktávy B. Na dveřích visí papír s tabulkou (maturitní rozvrh). Kousek odsud stojí sestry Janů. Přijde Moje vinná réva (v bílém angyklos, který je jí velký), prohlédne si rozvrh a pokračuje směrem k vedlejší třídě.

10.3 *Připravená?*

Třída bez vyučující. Ráno. Na nástěnce visí reklamní leták s nápisem:

> Jsou lepší skutečné ženy, nebo vášnivá grafika?
> **Sex ve virtuální realitě – v Horké bramboře!**

Ve třídě je většina studentů oktávy B (kromě sester Janů a Astry). Ester Krejčí sedí v jedné z lavic a píše si do sešitu nějaké poznámky.

K Ester Krejčí přijde Moje vinná réva.

Moje vinná réva: Dobrý den, Ester Krejčí.

Ester Krejčí: Dobrý den.

Moje vinná réva: Co si to píšete?

Ester Krejčí: Různé myšlenky. Z hlediska společnosti bezúčelné, ale pomáhá mi to zvládat stres.

Moje vinná réva: *(udiveně:)* Vy trpíte stresem?

Ester Krejčí: Obvykle ne, ale dnes je k tomu mimořádně vhodná příležitost. Už brzy začne maturita a pochybuji, zda jsem na ni připravená.

Moje vinná réva: Připravovala jste se?

Ester Krejčí: Ano, téměř celý svatý týden.

Moje vinná réva: Tak jste připravená, určitě.

Ester Krejčí se trochu pousměje.

Moje vinná réva: Mimochodem, nejste dnes nějak sdílnější než obvykle?

Ester Krejčí: Uvažovala jsem o tom, co jste mi říkala tehdy na Válské skále, a rozhodla jsem se, že k vám ve věci svých pocitů budu o něco otevřenější.

Moje vinná réva: *(radostně:)* To je skvělé. Udělala jste mi velikou radost!

Ester Krejčí: Ale jen o trochu a jen k vám. Mimochodem, odkud máte tu angyklos? Připadá mi, že ji máte nadstandardně volnou.

Moje vinná réva: Půjčila mi ji Barbora Janů. Doma máme jen jednu černou a ta je mi hrozně velká. A novou koupit nemůžeme, dáda říkala, že musíme šetřit.

Do třídy vejde Astra (v růžové angyklos s flitry).

Astra: *(na celou třídu:)* Dobrý den! Koukejte, jak mi to sluší!

Astra dojde k Mojí vinné révě.

Astra: *(na Moji vinnou révu:)* Že jsem v tom elegantní?

Moje vinná réva: *(Koukne na Astru.)* No...

Astra: Jsou dočista podle poslední módy, nechala jsem si je ušít na míru. Něco takového si vy dovolit nemůžete, že ne?

Moje vinná réva: No... ne.

Astra: Myslela jsem si to, tu angyklos máte o dvě čísla větší. Víte o tom?

Astra, nečekajíc na odpověď, odejde do jiné části třídy. Moje vinná réva si vzdychne.

10.4 *Strach z neznáma*

Tatáž třída. Zorana sedí v lavici, u ní stojí Jana Zlomilová, vypadajíc nervozně.

Jana Zlomilová: Zorano, poradila byste mi?

Zorana: Jistě. Pokud budu vědět.

Jana Zlomilová: Co myslíte, je normálnější mít samé jedničky, nebo mít i nějakou dvojku?

Zorana: Myslím, že studenti dostávají různé známky. Pokud jste si prošla všechna témata a od každého jste se něco naučila, nemáte se čeho bát.

Jana Zlomilová: *(Pousměje se a uklidní se.)* Děkuji.

Zorana: Hlavně byste neměla sama odsuzovat ostatní za to, že mají jiné známky než vy.

Jana Zlomilová: Ale to bych nechtěla. Já se jen trochu bojím, jak před nimi budu vypadat, co si o mně pomyslí?

Zorana: To cítíte, protože je málo znáte. Já v této třídě znám více či méně každého a vím, že se jich bát nemusíte. Nikdo z nich by vám nechtěl ublížit. V hloubi srdce ne. A zvlášť ne proto, že byste neměla samé jedničky.

Jana Zlomilová se usměje.

10.5 *Maturita Barbory Janů*

Školní třída. Dopoledne. Lavice jsou uspořádány kolem středu třídy po obvodu obdelníka. U okna (na „místech komise“) sedí Antonín Rusovský, Martin Rusovský, Nikola Merlinová, Severín Srb a Laura Sonetová. Naproti nim (na „místě zkoušeného“) sedí Barbora Janů. V zadní části třídy (na „místech hostů“) sedí sedm studentů (čtyři z oktávy B, tři ze septim). V samostatné lavici v rohu u tabule (na „potítku“) sedí Tamara Janů.

Severín Srb: *(Přísně hledí na Barboru Janů.)* Byla byste schopna nám *popsat*, jak probíhá mitóza?

Barbora Janů: *(Vypadá rozrušeně.)* Já... já... *(Zakryje si oči.)* Já vám to řeknu, jen když se na mě nebudete tak koukat!

Severín Srb: Máte tahák, že?

Barbora Janů: Ne. *(Zavzlyká.)*

Antonín Rusovský: Severíne Srbe, buďte k ní trochu ohleduplnější. Nemá tahák, jen se cítí špatně kvůli vašemu přístupu. Musíme brát větší ohledy na individuální citlivost našich studentů.

Severín Srb: Omlouvám se, Antoníne Rusovský. *(Vstane a otočí se k oknu.)* Můžete mluvit, Barboro Janů, poslouchám.

Barbora Janů: Mitóza... mitóza se skládá... *(Zasekne se. Je zřejmé, že je ještě rozrušená.)*

Nikola Merlinová: *(mírně:)* Klid. Máte čas.

10.6 *Maturita Tamary Janů*

Tatáž třída. Na místě zkoušeného sedí Tamara Janů; mluví celkem rychle.

Tamara Janů: Hypothalamus je spodní část mezimozku s funkcí neurosekrece; z jeho buněk, takzvaných neurokrinií jsou uvolňovány hormony dvojího typu: libertiny čili stimulační hormony a statiny čili hormony inhibiční, řídící činnost adenohypofýzy, předního laloku hypofýzy, tak, že zvyšují nebo snižují vyměšování neurohypofyzárních hormonů z hypofýzy; a neurohypofyzární hormony, které se tvoří v neurosekrečních buňkách hypothalamu a odtud se dostávají cytoplazmou nervových vláken do neurohypofýzy čili zadního laloku hypofýzy, kde se hromadí a jsou z ní vylučovány.

10.7 *Maturita Ester Krejčí*

Tatáž třída. Na místě zkoušeného sedí Nikita Král, u potítka Ester Krejčí.

Laura Sonetová: To nám stačí, můžete jít.

Nikita Král vstane a odejde ze třídy.

Laura Sonetová: Na řadě je Ester Krejčí, Nikola Macků si vylosuje otázku.

Ester Krejčí vstane a s papírem v ruce se přijde posadit na místo zkoušeného. Radek přijde k Lauře Sonetové. Ta mu nabídne papírovou krabici od bot. Radek si z ní vylosuje lísteček a ukáže jej Lauře Sonetové.

Laura Sonetová: Světová poezie v předválečném, válečném a meziválečném období.

Ester Krejčí: Poválečné období už se tam nevešlo?

Laura Sonetová ignoruje poznámku Ester Krejčí a dá papírek Radkovi. Radek se na papírek zamračí.

Laura Sonetová: *(na Radka:)* Můžete se jít připravit.

Radek odejde sednout si na potítko. Laura Sonetová se obrátí k Ester Krejčí.

Laura Sonetová: Vaše téma je realismus ve světové literatuře 19. století. Můžete začít. *(Pokyne rukou.)*

Ester Krejčí: Realismus byl literární směr devatenáctého století, který usiloval o poznání člověka a lidské společnosti skrze jeho pravdivé zobrazení. Kritický realismus pak byl variantou realismu, kladoucí zvláštní důraz na kritický přístup.

Do tohoto období spadá také naturalismus, který se vyvíjel zejména ve Francii.

V Anglii byl nejvýraznějším realistickým spisovatelem Charles Dickens, který napsal romány David Copperfield a Oliver Twist o sirotcích a humoristický román Kronika Pickwickova klubu.

Ve Francii to byl zejména Honoré de Balzac, k jehož dílům patří Otec Goriot[1] a Evženie

[1] Existuje úzus nazývat psaná a mluvená díla názvy v jazyce, ve kterém jsme je četli, a vzhledem k tomu, že do eichlerské češtiny se knihy téměř nepřekládají (částečně vinou malého počtu uživatelů jazyka a částečně proto, že se eichlerská čeština každý rok mění), čtou je lidé v EDDR v českomoravské češtině, a tedy je v ní i jmenují.

Grandetová, a Gustav Flaubert. *(Trochu zazmatkuje.)* Gustav Flaubert nebyl dílo, ale další spisovatel. Byl autorem románu Paní Bovaryová.

V Rusku toto období zahrnuje Lva Nikolajeviče Tolstého, který napsal Vojnu a mír, což je rozsáhlý román o válce a společnosti, a Annu Kareninu. Druhým ruským realistou byl Fjodor Michailovič Dostojevskij, od něhož známe Zločin a trest.

Naturalismus se ve srovnání s realismem zabýval spíše lidským jedincem než společností jako takovou a za postavy si volil převážně lidi z okraje společnosti, na nichž pak s takřka vědeckou exaktností demonstroval destruktivní účinek abnormálních sociálních vlivů a dědičnosti. K častým postavám patřily prostitutky, alkoholici, žebráci.

Za zakladatele naturalismu je považován Émile Zola, který deklaroval teoretické principy naturalismu v díle Experimentální román. Dále je autorem rozsáhlého románového cyklu Rougon-Mackartové, kde popsal jednotlivé členy této rodiny a ilustroval na nich tehdejší francouzskou společnost. K nejznámějším dílům z tohoto cyklu patří Zabiják, Nana, Germinal a Člověk bestie.

Kromě Émila Zoly existovali i další naturalističtí spisovatelé, a dokonce dramatici, ale jsou méně známí. Například Henry Becque byl tvůrcem relativně úspěšných naturalistických divadelních her; ony tedy naturalistické divadelní hry nikdy nebyly příliš oblíbené, ale ty jeho patřily k, řekněme, oblíbenějším. Napsal hru Pařížanka[2] o třech dějstvích o ženě jménem Klotilda. Klotilda má partnera jménem Du Mesnil a milenku. Klotildina milenka zoufale žárlí, ovšem nikoliv na partnera, ale podezřívá Klotildu, že má ještě druhou milenku. Po celou dobu Klotildu sleduje a obtěžuje a ta jí nelže, ale postupně s ní vychytrale manipuluje, takže když nakonec sama odhalí, že skutečně má druhou milenku a kdo to je, její první milenka, navzdory své předchozí žárlivosti, je ráda, že může zůstat její první milenkou. Partner Du Mesnil tomu bezstarostně přihlíží a situace se s příjemným, ale realisticky absurdním nádechem vrací do normálního poklidného života. Pokud ovšem to, že má člověk partnera a současně dvě milenky, považujeme za normální.

Laura Sonetová: To je zajímavé. Objevuje se v té hře homosexualita?

Ester Krejčí: Ne, obě milenky byly muži stejně jako partner Du Mesnil. Ta první se jmenovala Lafont, na jméno druhé už si nevzpomínám.

Laura Sonetová: Aha. A vy jste tu hru někde viděla?

Ester Krejčí: Četla jsem scénář.

Laura Sonetová: Dobře. Myslím, že to nám stačí.

Ester Krejčí: Děkuji. *(Vstane a odchází ze třídy.)*

Laura Sonetová: Na řadě je Nikola Macků, Iris Narcis si vylosuje otázku.

10.8 *Maturita Astřina*

Tatáž třída. Na místech komise sedí Antonín Rusovský, Martin Rusovský, Nikola Merlinová a Alex Taylor. Na místě zkoušeného sedí Astra.

Alex Taylor: Your topic is My Family and My Home. Let's start.

Astra: The family is the basic social group in our society. It consists of two, rarely more, parents and their children. Parents are usually married.

My family is very important for me. My parents Robin and Petra are very rich. We live together in a great mansion in Démonice. We have two hundred rooms and five hundred slaves. *(Opraví se:)* Pardon. Servants who work for us.

[2] [*Pařížanka*]

10.9 *Maturita Kňourova*

Tatáž třída. Na místech komise sedí Antonín Rusovský, Martin Rusovský, Nikola Merlinová a Alex Taylor. Na místě zkoušeného sedí Kňour.

Kňour: Počítačová grafika používá dvě reprezentace obrazu – rastrovou a vektorovou. Při snímání obrazu se ovšem používá výhradně rastrová. Dejme tomu, že fotografujeme ženské ňadro. Paprsky odražené od ňadra... *(Udělá krátkou pauzu; je zřejmé, že ho jeho představa vzrušuje, ale snaží se to potlačit.)* dopadnou na snímač fotoaparátu a tam se rozdělí do pravidelné mřížky pixelů. Tomu se říká vzorkování, to mám hrozně rád – vzorkování; zní to jako... *(Další pauza.)*

Nikola Merlinová: *(přísně:)* Svoje osobní pocity z toho vynechte, prosím. Povězte nám něco o potřebě antialiasingu.

10.10 *Maturita Larisova*

Tatáž třída. Na místech komise sedí Antonín Rusovský, Martin Rusovský, Nikola Merlinová, Severín Srb a Laura Sonetová. Na místě zkoušeného sedí Laris.

Laris: A ještě do toho období patří ten... Pavel Ota.

Laura Sonetová: To byl Ota Pavel.

Laris: Ano, ten.

Pauza.

Laura Sonetová: A věděl byste, co napsal?

Laris: No... ten napsal to... Jak jsem potkal ryby.[3]

Laura Sonetová: Výborně. *(Usměje se.)*

Laris: To je o tom muži... *(Usilovně se zamyslí.)* co byl mořská panna a procházel se po dně oceánu a potkával tam... ryby.

Laura Sonetová zírá na Larise, úsměv jí ztuhnul na rtech.

10.11 *Maturita Vojtěcha Vernera*

Tatáž třída. Na místech komise sedí Antonín Rusovský, Martin Rusovský, Nikola Merlinová, a Bernard Rybek. Na místě zkoušeného sedí Vojtěch Verner.

Vojtěch Verner: Mechanické vlnění je jev, při kterém dochází k přenosu energie bez přenášení látky. Může se šířit pevným, kapalným i plynným prostředím. Rozeznáváme vlnění příčné a podélné. V případě příčného vlnění částice kmitají kolmo ke směru šíření vlny, zatímco v případě podélného kmitají rovnoběžně s ním.

10.12 *Čekání na výsledky*

Chodba před třídou. Odpoledne. Studenti oktávy B čekají na chodbě. Otevřou se dveře a vyjde ředitel Rusovský.

Antonín Rusovský: Můžete dovnitř.

Studenti postupně vcházejí do třídy.

[3] „Jak jsem potkal ryby“ je dílo Oty Pavla.

10.13 *Výsledky*

Tatáž třída, v níž probíhala maturita. Studenti stojí v řadě u zadní stěny. U tabule stojí ředitel Rusovský, v ruce držíc papír s výsledky.

Antonín Rusovský: Toto jsou výsledky dnešní maturity. Barbora Janů – český jazyk: dvě, anglický jazyk: jedna, biologie: jedna, chemie: jedna. Tamara Janů – český jazyk: jedna, matematika: jedna, zeměpis: jedna, biologie: jedna. Bernard Koniklecový...

(Zatmívačka. Roztmívačka.)

Antonín Rusovský: Jana Zlomilová – český jazyk: jedna, anglický jazyk: jedna, matematika: dvě, biologie: jedna. Výsledky budou vyvěšeny na úřední tabuli školy. Ve čtvrtek v osm hodin nezapomeňte přijít na slavnostní předání maturitních vysvědčení. To je vše, můžete jít.

Studenti se vydají ke dveřím.

*** Čtvrtek 26. května 2011 ***

10.14 *Zlý sen*

Třída (oktáva B) dopoledne. Studenti sedí na svých místech ve svém obvyklém oblečení, někteří se pohybují po třídě. Do třídy vejde Astra v obvyklém pestrobarevném topu. Vypadá rozladěně a trochu ospale. Prochází kolem Mojí vinné révy a ta si toho všimne.

Moje vinná réva: Dobrý den, Astro. Stalo se vám něco?

Astra: Nechci o tom mluvit.

Moje vinná réva: Mně se můžete svěřit. Budete se cítit lépe, když to nebudete dusit v sobě.

Astra: *(Chvilku váhá.)* Tak dobře. Zdál se mi příšerný sen.

Moje vinná réva: *(se zájmem:)* O čem?

Astra: Zdálo se mi, že jsem vstala, opláchla se, převlékla se. Pak jsem se nasnídala, vyčistila si zuby a udělala jsem si všechen make-up.

Moje vinná réva: A určitě se vám to zdálo?

Astra: Určitě.

Pak jsem se totiž probudila a zjistila, že to všechno budu muset udělat znovu! *(Rozpláče se.)*

Moje vinná réva vstane a obejme Astru, aby ji uklidnila.

10.15 *Slavnostní předání vysvědčení*

Tatáž třída. Všichni studenti sedí na místech. Vejde Nikola Merlinová, nesouc stoh složek s vysvědčeními.[4] *Studenti ji pozdraví povstáním.*

Nikola Merlinová odloží stoh na katedru.

Nikola Merlinová: Posaďte se.

Studenti si sednou.

[4] Každá složka (až na výjimky) obsahuje pět vysvědčení (jedno ročníkové a čtyři maturitní, viz str. 449 (J.12).

Nikola Merlinová: *(Je trochu smutná.)* Ach... už to končí. Šest let jste studovali a dnes dostanete maturitní vysvědčení. A s některými z vás už se neuvidím.

Než začneme, chtěla bych vám něco říct či – sdělit. Možná si toho někteří z vás nevšimli, byla jsem nucena vést výuku dost formálně, ale – měla jsem vás ráda. Byli jste výjimečná třída, opravdu. Žádná jiná třída, jakou jsem kdy učila, nebyla jako vy. Byli jste výjimečná třída, a to především zásluhou... Mojí vinné révy — pamatuji si to správně?

Moje vinná réva: *(Přikývne.)* Uhm.

Nikola Merlinová: Mojí vinné révy a Ester Krejčí.

Ester Krejčí: Hm...

Nikola Merlinová: *(Dívá se na Ester Krejčí.)* Ano. I při svém negativismu jste měla na třídu úžasný pozitivní vliv.

Ester Krejčí: Ano, snažila jsem se dohlédnout, aby se spolužáci nevraždili navzájem, ale každý jen sám sebe.

Nikola Merlinová: *(Pousměje se.)* Váš smysl pro humor, i černý humor, je zajímavý, ale cením si vás pro něco jiného. Ukázala jste spolužákům, že je správné nad věcmi přemýšlet a mít na ně vlastní názor, že věci nemusejí být v jádru takové, jaké se zdají, a že i pod ošklivou skořápkou se může skrývat dobrá vůle.

Ester Krejčí: Pravdou je, že o něco takového jsem usilovala, ale pochybuji, že byla moje snaha úspěšná. Za smysl života jsem si zvolila pomáhat lidem, kteří uvažují jinak než ostatní, zařadit se do společnosti a prožít v ní šťastný život i se svojí abnormální vnitřní individualitou, ale místo toho, abych ho mohla naplňovat, byla jsem společností donucena učit se ukazovat na mapě autobusové zastávky, vyjmenovat francouzské spisovatele 19. století nebo jiné podobně užitečné dovednosti. Nevím, jak vám, ale z mého subjektivního hlediska se velká část mého pobytu v této škole zdá být analogií Čekání na Godota[5].

Nikola Merlinová: Myslím, že školu kritizujete neprávem. Kdybyste se neučila literaturu, nevěděla byste nic o Čekání na Godota[6]. Kromě toho, škola vám dnes končí, můžete začít svůj cíl naplňovat.

Ester Krejčí: Uvidíme, kolik toho stihnu, než v říjnu nastoupím na fakultu sociálních věd pokračovat v aproximaci vize rodičů a společnosti o mém budoucím uplatnění.

Nikola Merlinová: To už bude záležet na vás. Pokud si myslíte, že byste mohla dělat něco užitečnějšího, měla byste si o tom promluvit s rodiči.

Ester Krejčí si vzdychne a zamyslí se.

Nikola Merlinová: *(k celé třídě:)* A pokud jde o vysvědčení...

(lhostejně:) Rozeberte si je.

Studenti kromě Ester Krejčí začnou vstávat ze svých míst.

Melanie Navrátil: Žádnou anarchii, prosím! Já je rozdám.

Melanie Navrátil vezme stoh složek z katedry a začne je rozdávat.

10.16 *Odhalení citu*

Ester Krejčí a Moje vinná réva stojí u šatny.

Moje vinná réva: Melanie Navrátil bude dvakrát ročně pořádat třídní srazy. Nechcete tam také chodit? Udělala byste mi radost.

Ester Krejčí: Ne.

[5] [*Čekání na Godota*] Čekání na Godota je klasické absurdní drama Samuela Becketta.

[6] [*Čekání na Godota*]

Moje vinná réva: Alespoň jednou...

Ester Krejčí: Promiňte, opravdu nestojím o takové masové společenské události.

Moje vinná réva: Nemyslím, že to bude tak masová akce, jak si představujete.

Ester Krejčí: Stejně ne.

Moje vinná réva: A nebude se vám stýskat?

Ester Krejčí: Jsem přesvědčena, že díky tomu, že jsem se v průběhu studia vyhnula navázání citových vztahů, mohu tuto variantu vyloučit.

Moje vinná réva: Škoda.

Chvilku obě mlčí. Ze šatny vyjdou sestry Janů. Moje vinná réva se k nim otočí.

Moje vinná réva: Barboro a Tamaro Janů.

Tamara Janů: Ano?

Sestry Janů se zastaví u Mojí vinné révy a Ester Krejčí.

Moje vinná réva: Už jste začaly shánět zaměstnání?

Tamara Janů: Ještě ne, ale už jsem přišla na to, čím bych mohla být – budu účetní.

Moje vinná réva: To je výborná volba, na účetní se přesně hodíte. Čeká vás skvělá budoucnost.

Ester Krejčí: Jistě, skvělá. Během několika let přejdou všechny firmy na automatizované účetnictví. Počítač zvládne vše, co vy, levněji a rychleji. Zbytek života tak strávíte jako nezaměstnaná, nebo poskytováním služeb, o které by lidé v životě nestáli, kdyby neexistoval marketing.

Tamara Janů: To je zajímavé...

Tamara Janů se zamyslí.

Moje vinná réva: *(na Ester Krejčí:)* A čím byste vlastně chtěla být vy, až vystudujete?

Ester Krejčí: Nevím.

Moje vinná réva: No... nemáte zrovna vysoké sebevědomí.

Ester Krejčí: Fakulta sociálních věd produkuje několikanásobně víc absolventů než je v daném oboru potřeba, takže mě nejspíš čeká kariéra horníka po zastavení těžby prokládaná psaním vysoce odborných, leč marných esejů o absurditě soudobého trhu práce.

Barbora Janů: My už půjdeme.

Moje vinná réva: Mějte se krásně. A ať se vám podaří sehnat práci, po jaké toužíte.

Barbora Janů: *(Usměje se.)* Děkuji.

Tamara Janů: Děkuji.

Sestry Janů odejdou.

Moje vinná réva: Ester Krejčí, neměla byste být stále tak pesimistická. Jinak vás nikdo nebude chtít a čeká vás to, co říkáte.

Ester Krejčí: Nazývá se to sebenaplňující předpověď, v tomto případě jde o Golemův efekt.

Moje vinná réva: Cože?

Ester Krejčí: Jsem vám vděčná za to, že o mně máte starost, ale obávám se, že mi v mé situaci nemůžete pomoci.

Moje vinná réva: Když já bych ráda. Nechtěla bych, abyste skončila bez práce.

Ester Krejčí: To je naštěstí ještě otázka vzdálené budoucnosti. Nicméně, mám pro vás jednu dobrou zprávu.

Moje vinná réva: Jakou?

Ester Krejčí: Zeptala jsem se dády Karla a můžete ke mně o prázdninách přijít na návštěvu.

Moje vinná réva: Opravdu? To je skvělé. Jak se vám ho podařilo přesvědčit?

Ester Krejčí: Ve skutečnosti jsem se toho víc bála já. Nejsem zvyklá na návštěvy. Ale myslím, že nakonec možná budu ráda, když vám ukážu svoji skříň na eseje.

Moje vinná réva: Děkuji. Ráda k vám přijdu.

Ester Krejčí: Přesný termín dohodneme po telefonu.

Moje vinná réva se usmívá.

Ester Krejčí: Hm... Myslím, že než se rozejdeme, prozradím vám o sobě ještě jedno tajemství.

Moje vinná réva: Jaké?

Moje vinná réva se zamyslí. Ester Krejčí zatím mlčí.

Moje vinná réva: *(Vykulí oči.)* Snad jste nakonec nezjistila, že nejste lesba?

Ester Krejčí: To ne. Jde o toto.

Zamyslí se nad správnou formulací, Moje vinná réva ji sleduje.

Ester Krejčí: Nevím, jakou o mně máte představu, ale i když se to na mě navenek neprojevuje, mnohé věci citově prožívám. Nejsem jako Tamara Janů. Té kdyby vyvraždili rodinu, jen by řekla, že je to zajímavé. Já mám svoje potřeby a v minulosti jsem trpěla frustrací. A moje dáda, přestože je psycholog, mi s tím nepomohla. Rodiče ke mně vlastně nikdy nebyli příliš vlídní a ani můj stávající život slastmi zrovna nepřekypuje, a proto je pro mě důležitý sympatický pocit odlehčení, který mi absurdita a humor vůbec evokuje. — Tušíte, co mám na mysli?

Moje vinná réva: *(vážně:)* Myslím, že ano. Chápu vás. Ale takto jsem o tom nikdy nepřemýšlela.

Ester Krejčí: Ohrozí toto odhalení naše přátelství?

Moje vinná réva: Ne, určitě ne. Budu vás mít ráda takovou, jaká jste.

Ester Krejčí: Děkuji. Na shledanou.

Moje vinná réva: Mějte se pěkně a přeji vám krásné prázdniny. Na shledanou.

Ester Krejčí odchází. Moje vinná réva zůstane stát na místě a podívá se k šatně, jako by na někoho čekala.

10.17 *Konec*

Záběr zevnitř na prosklené hlavní dveře školy (samozavírací). Přijde Ester Krejčí, pootevře si je a vyjde ven. Dveře za ní zaklapnou.

∑ Shrnutí epizody S01E10

Toto byla desátá epizoda příběhů Ester Krejčí a jejích spolužáků. Studenti oktávy B se dostavili do školy k vykonání maturitních zkoušek v různobarevných angyklos. Ester Krejčí si uvolňovala stres psaním poznámek. Moje vinná réva se jí přiznala, že si musela angyklos půjčit od Barbory Janů. Astra přišla v růžové angyklos s flitry šité na míru. Jana Zlomilová se bála, co si o ní ostatní pomyslí, když nebude mít normální známky. Zorana jí však vysvětlila, že na známkách tolik nezáleží, podstatné je neodsuzovat ostatní.

Při maturitě Severín Srb rozrušil Barboru Janů svým přístupem. Tamara Janů odříkávala zpaměti dlouhý text o hypothalamu. Ester Krejčí popsala realismus a naturalismus ve světové literatuře 19. století a vyložila divadelní hru Pařížanka. Astra maturovala z anglického jazyka na téma My Family and My Home. Kňour při maturitě z informatiky popisoval proces snímání obrazu ženského ňadra. Laris si při maturitě z literatury sotva vzpomněl na název knihy Oty Pavla. Vojtěch Verner při maturitě z fyziky popisoval mechanické vlnění. Po maturitě oznámil ředitel Rusovský výsledky.

Ve čtvrtek se studenti opět sešli, tentokrát už v běžném oděvu, na slavnostní předání maturitních a ročníkových vysvědčení. Astra se Mojí vinné révě přiznala, že měla strašlivý sen. Třídní profesor Nikola Merlinová se s nimi rozloučila a zvlášť poděkovala Mojí vinné révě a Ester Krejčí. Ester Krejčí ovšem o svém pozitivním vlivu pochybovala.

Po skončení Moje vinná réva přesvědčovala Ester Krejčí, aby chodila na třídní srazy pořádané Melanií Navrátil. Ester Krejčí odmítla. Tamara Janů jim řekla, že se bude chtít stát účetní. Ester Krejčí jí ovšem odpověděla pesimistickou vizí její budoucnosti a přidala pesimistickou vizi své budoucnosti. Když sestry Janů odešly, Moje vinná réva se snažila Ester Krejčí přesvědčit, aby nebyla stále tak pesimistická. Ester Krejčí prohlásila, že je to marné. Řekla však Mojí vinné révě, že může Ester Krejčí o prázdninách navštívit, a prozradila jí, že i když se to navenek neprojevuje, mnohé věci citově prožívá. Moje vinná réva potvrdila, že bude mít Ester Krejčí ráda takovou, jaká je.

Hudba k titulkům:
Gaudeamus Igitur[7]

Osoby

maturující studenti oktávy B:
- Astra (žena, 19, růžová angyklos s flitry)
- Barbora Janů (žena, 20, bílá angyklos)
- Tamara Janů (žena, 20, bílá angyklos)
- Kňour (muž, 22, tmavomodrá angyklos)
- Bernard Koniklecový (muž, 20, černá ang.)
- Nikita Král (muž, 19, černá angyklos)
- Ester Krejčí (žena, 20, černá angyklos)
- Laris (muž, 19, černá angyklos)
- Moje vinná réva (žena, 19, bílá angyklos)
- Melanie Navrátil (žena, 19, tmavě červená angyklos)
- Radek (žena, 19, černá angyklos)
- Vojtěch Verner (muž, 19, světle zelená ang.)
- Jana Zlomilová (žena, 19, šedá angyklos)
- Zorana (žena, 20, černá angyklos)

ředitel gymnázia Podolí II:
- Antonín Rusovský (muž, 65)

profesoři gymnázia Podolí II:
- Nikola Merlinová (žena, 36)
- Martin Rusovský (muž, 39)
- Laura Sonetová (žena, 48)
- Severín Srb (muž, 38)
- Alex Taylor (muž, 30)

speciální postavy:
- hlášení (ženský hlas)
- hlas vypravěče (mužský hlas)

[7] [*Gaudeamus Igitur*]

Tento dokument není e-book, ale ukázka z jedné z těchto knih:

- SINGULARIS. *Ester Krejčí : 1. a 2. série.* 1. vydání. Šlapanice: David Hromádka, 2018. ISBN 978-80-270-4308-8.
- SINGULARIS. *Ester Krejčí : Dodatky.* 1. vydání. Šlapanice: David Hromádka, 2018. ISBN 978-80-270-4309-5.

Pro delší čtení a lepší zážitek doporučuji si sehnat výtisk původní knihy. (Tato ukázka je určena především pro snadné sdílení mezi fanoušky a prohlížení na počítači; není optimalizována pro zobrazení na čtečkách e-knih, písmo může být příliš malé a obrázky méně kvalitní.)

Pro další informace (např. seznam pramenů k citacím), užitečné odkazy, kontakt s fanoušky apod. navštivte **Ústřední rozcestník seriálu Ester Krejčí**:

`http://esterkrejci.mzf.cz/`

© Singularis
Tento dokument (s výjimkou této stránky) je výňatkem z díla „Ester Krejčí“ a podléhá licenci *Creative Commons Uveďte autora-Zachovejte licenci 3.0 Česko*.
Pro zobrazení licenčních podmínek navštivte:

`https://creativecommons.org/licenses/by-sa/3.0/cz/`

Dílo smíte:

- **Sdílet** – rozmnožovat a distribuovat materiál prostřednictvím jakéhokoli média v jakémkoli formátu.
- **Upravit** – remixovat, změnit a vyjít z původního díla pro jakýkoliv účel, a to i komerční.

Za těchto podmínek:

- **Uveďte původ** – Je Vaší povinností uvést autorství, poskytnout s dílem odkaz na licenci a vyznačit vámi provedené změny. Toho můžete docílit jakýmkoli rozumným způsobem, nicméně nikdy ne způsobem naznačujícím, že by poskytovatel licence schvaloval nebo podporoval vás nebo váš způsob použití díla.

  V případě tohoto dokumentu jsou/mohou být relavantní následující informace:

Uvedení autorství	Singularis
Název díla	Ester Krejčí
Název licence	Creative Commons Uveďte autora-Zachovejte licenci 3.0 Česko
Odkaz na licenci	https://creativecommons.org/licenses/by-sa/3.0/cz/
Další údaje	Doslovný výňatek z díla.

Uvedení autorství	casa.de.locos
Název díla	Ester Krejčí
Název licence	Creative Commons Attribution 4.0 International, změny: Creative Commons Uveďte autora-Zachovejte licenci 3.0 Česko
Odkaz na licenci	https://creativecommons.org/licenses/by/4.0/deed.cs https://creativecommons.org/licenses/by-sa/3.0/cz/
Další údaje	Graficky upravil/a Singularis.

Uvedení autorství	casa.de.locos
Název díla	Moje vinná réva
Název licence	Creative Commons Attribution 4.0 International, změny: Creative Commons Uveďte autora-Zachovejte licenci 3.0 Česko
Odkaz na licenci	https://creativecommons.org/licenses/by/4.0/deed.cs https://creativecommons.org/licenses/by-sa/3.0/cz/
Další údaje	Graficky upravil/a Singularis.

  Pokud jste si jistý/jistá, že vámi použitý obsah neobsahuje části některého z uvedených děl, údaje o daném díle uvádět nemusíte.

- **Zachovejte licenci** – Pokud budete toto dílo upravovat, pozměňovat nebo na něj navazovat, musíte svoje odvozená díla vystavovat pod stejnou licencí jako původní dílo.
- **Žádná další omezení** – Nesmíte použít právní omezení nebo účinné technické prostředky ochrany, které by omezovaly ostatní v možnostech poskytnutých touto licencí.